

Les abelles

Avui, en el tema de **medi ambient**, parlarem de les **abelles**, uns insectes que han acompanyat als humans en la seva evolució, aportant un recurs molt valuós: la **mel**, durant molts anys l'edulcorant més important, abans que es popularitzés l'ús del sucre de canya i de remolatxa. Recents estudis, a més, han demostrat la seva **importància mediambiental**, ja que, són les encarregades del procés de pol·linització de moltes plantes, tant silvestres, com fruiters. Per altra banda també s'ha demostrat el greu impacte que la contaminació està tenint sobre la seva supervivència.

Són uns insectes que tenen el cos recobert de pèls, té 6 potes, 4 ales, un agulló i mesura uns 2 cm. Com tots els insectes té el cos dividit en tres parts: cap, tòrax i abdomen, té ales per volar.

El seu nom científic prové del llatí: *Apis* significa "abella", *melli-*, "mel" i *ferre* "portar" ("abella que porta mel"). El nom va ser creat el 1758 per Carl von Linné qui, adonant-se més tard que, en realitat, les abelles no porten mel, sinó pol·len, intentà corregir el nom pel de *Apis mellifica* ("abella que fabrica mel") en una publicació posterior.

Alimentació: S'alimenta d'aigua, pol·len i nèctar.

La reina que és l'única femella fèrtil, pon fins a 30.000 ous en les cel·les del rusc; d'uns naixeran abellots i d'altres naixeran obreres.

Reproducció: La reina pon un ou a cada cel·la, del que neix una larva que és alimentada per les obreres. Quan la larva ocupa tota la cel·la la tapen amb cera, llavors la larva fa un capoll i es produeix la metamorfosi que dura una setmana. Un cop surt l'abella adulta, la cel·la es neteja i la reina hi pon un altre ou.

Costums: Són animals socials i estan perfectament organitzades.

Unes obreres recullen el nèctar de les flors; altres

construeixen les cel·les amb cera, on es guarda la mel i on la reina pon els ous.

Els abellots no treballen; viuen pocs dies i només s'ocupen de fecundar la reina.

Les abelles s'orienten per la posició del sol. Quan una obrera troba aliment torna al rusc i fa una dansa per assenyalar la distància i l'angle del lloc on ha trobat l'aliment.

Història de l'apicultura

Proliferen a les pintures rupestres del Mesolític present a la cova de l'aranya, a Bicorp (València), escenes de la col·lecció de mel, encara que és difícil determinar el seu origen, s'estima que aquestes pintures podria ser datats entre 7.000 i 8.000 anys. En el Mesolític 10.000 a 5.000 anys abans de Crist, les persones comencen recollint mel d'arnes salvatges, i és el neolític quan va aprendre a controlar les abelles i eixams.

Els factors que amenacen a les abelles

Els factors que amenacen les abelles: la pèrdua d'hàbitats, les pràctiques d'agricultura industrialitzada, monocultius (menor disponibilitat i diversitat d'aquests insectes alimentar), l'ús de pesticides; paràsits i malalties; invasiva espècies vegetals i animals; i els impactes del canvi climàtic.

Quines solucions hi ha?

El primer pas és prohibir productes tòxics per a les abelles actualment en ús i fer molt més rigorosa l'avaluació de riscos dels plaguicides. D'altra banda, han de ser implementats plans integrals d'acció per salvar les abelles. I la solució final és l'adopció de l'agricultura ecològica com l'única manera de producció sostenible.

Si voleu més informació us recomanem la consulta a la pàgina web de **Greenpeace**, on hi ha diversos articles on ens parlen de la importància de les abelles en l'ecosistema, i els perills per a la seva supervivència.

